

[Statsministeren.]

skal vedtage en Grundlov, der ophæver dette Ting, men det er da egentlig mindre end det, der skete i 1915, da man gav Afkald paa de Privilegier, der var tillagt en lille Del af Befolkningen, som netop havde sine Repræsentanter i Landstinget. Hver Tid kræver sine Ofre, sine Reforme. I 1936 skiftede Flertallet i dette høje Ting, og dermed var Landstingets store Rolle udspillet, den Rolle, der blev tildelt Landstinget i 1915 som Bremse paa Udviklingen. Der kan siges baade noget venligt og noget uvenligt om Landstinget i de 21 Aar, som er forløbet, men der kan intet siges til Fordel for Bevarelsen af denne Institution ud i Fremtiden. Nu gælder det om at lægge en solid Grund for et roligt, nationalt Arbejde i de kommende Tider, og jeg anbefaler det Forslag til Danmarks Riges Grundlov, som er vedtaget af Folketinget, som et saadant solidt Grundlag.

C. F. Sørensen: Ved Finanslovsforslagets første Behandling i Landstingets Møde den 24. Marts 1936 fremsatte jeg en Række Bemærkninger, Mindeord om det Landsting, der paa det Tidspunkt var ved Afslutningen af sit Arbejde i Rigsdagssamlingen 1935—36, og som, inden Rigsdagssamlingen 1936—37 paabegyndtes i Oktober 1936, kom ud til delvis Fornyelse ved Landstingsvalgene i September Maaned. Det er ikke min Mening her i Dag at gentage alle de rigtige Bemærkninger, som jeg dengang gjorde. Jeg skal nøjes med at henvise ærede Medlemmer til Landstingstidenden. Det, der nu ved Forhandlingerne i det høje Landsting i Dag om Forfatnings-sagen har særlig Interesse, er nogle Udtalelser af det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) under de af mig nævnte Forhandlinger. Det ærede Medlem vilde dengang ikke spørge Socialdemokratiets Ordfører, om Landstinget skulde afskaffes, hvis Flertallet ændredes ved det kommende Landstingsvalg. Denne Form for politisk Polemik er særegen for det ærede Medlem: formodede Ubehageligheder for Modparten pakket ind i smilende Bemærkninger! Jeg er glad over, at jeg i Dag, 3 Aar efter, kan slaa op i Landstingets Forhandlinger og citere, hvad jeg dengang udtalte over for det ærede Medlem — jeg henviser til Landstingstidenden 1935—36, Sp. 782:

„Det ærede Medlem maa gerne spørge mig og mit Partis Mænd i den danske Rigsdag og ude paa Møderne, om vi vil afskaffe Landstinget, naar vi faar Magt dertil. Svaret vil blive et klart og tydeligt

Ja, det vil vi, Landstinget gør ingen Nytte; det ved vi, der er Medlemmer af dette høje Landsting, bedre end nogen andre. Vi ved ogsaa bedre end andre, at det kan gøre det danske Folk ubodelig Skade. Derfor vil Svaret fra Socialdemokratiets Side blive kort og klart: naar vi faar Magt dertil, vil vi fjerne Landstinget, og kan vi ikke faa Magt til at fjerne det, vil vi gennem Forhandling med Rigsdagens Ting søge at faa det ændret saaledes, at Folkefriheden, Folkeviljen her i Landet faar et saa klart Udtryk som muligt.“

At denne min Udtalelse var i nøje Overensstemmelse med Regeringens og Regeringspartiernes Forfatningspolitik, har de nu førte Forhandlinger været et klart Udtryk for. Regeringen nedsatte et parlamentarisk Udvalg, som efter et Aars Arbejde afgav Betænkning den 28. Juni 1938. Ved Rigsdagssamlingens Begyndelse fremsatte den højtærede Statsminister den 5. Oktober 1938 Regeringens Forslag til Danmarks Riges Grundlov, og nu efter 4 Maaneders grundigt Udvalgsarbejde har Folketinget den 1. Februar 1939 vedtaget Forslaget med 96 Stemmer, medens 32 stemte imod og 3 svarede: Stemmer ikke. Idag den 8. Februar 1939 har Landstinget Grundlovsforslaget til første Behandling.

Ja, saaledes er det Grundlovsforslag, der ophæver Landstinget, og som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) ikke vilde spørge om, blevet fremmet, som Socialdemokratiet lovede det.

Den højtærede Statsminister har nu gennemgaaet Forslaget for det høje Tings Medlemmer. Det vilde derfor være helt urimeligt, hvis jeg, der er Statsministerens Partifælle og helt enig med ham, vilde gentage det, han har sagt. Jeg vil paa mit Partis Vegne anbefale Grundlovsforslaget til velvillig Behandling og Vedtagelse. Naar dette er sket — og vi ved jo, at med den Sammensætning, som Vælgerne i 1936 gav Landstinget, og med det Samarbejde, som tilmed i denne Sag er tilvejebragt med Dele af Det konservative Folkeparti, vil Vedtagelsen finde Sted inden denne Rigsdagssamlings Slutning —, bliver det Vælgernes Tur gennem Folketingsvalg, Landstingsvalg og Folkeafstemning at bekræfte eller afkræfte, hvad et saa stort Flertal af deres Repræsentanter paa Danmarks Rigsdag har vedtaget.

For mig og mit Parti er der ingen Tvivl om Resultatet af Vælgernes Afgørelse. Gennem 90 Aars Deltagelse i det politiske Arbejde har det danske Folk kæmpet sig